

חבר-הכנסת הזה...

למנוע צירוף יחד של מערכות הבחירות למערכה אחת מתמשכת. הגבלת הוצאות התעמולה (גלויות ומוסוות) לסכום של 10 אלפים לירות לכל מועמד (מכסמים של מיליון 200 אלף לרשימה של 120 מועמדים). פיקוח של מבקרהמדינה על כל ההוצאות — גם הסמויות, שאינן עוברות בספרים. איסור שוחד מוסחה — כגון טיולים, כיבודים, ובעיקר איסור מוחלט של הסעת בוחרים מטעם המפלגות ביום הבחירות. אותו זמן הגשנו כתיסור שאילתות ראשונות, הנוגעות לעניינים שונים ומשונים: מיקרים של קיפוח, השחיתות בשטח הכדורגל, ניי

מבינה יודע שלא די בכיבוש מוצב. העיקר הוא להחזיק בו מול התקפות הנגד, ולהפכו בסיס לכיבושים נוספים. ביום הבחירות נכבש מוצב בכנסת. מאז מוטל עלינו להגן עליו בפני המנסים לשלול את זכותנו בכנסת, ולהפוך אותו לבסיס של התפשטות. ההתקפה הנגדית באה בצורת נסיון לשלול מאיתנו מעמד של "סיעה". נסיון זה נועד לשים מחסום בפני פעולתנו, לשים לאל את רצון הבוחרים (ראה כתבה). השבוע היינו עסוקים באירגון ההגנה בפני נסיון זדוני זה — ובאותה שעה הקדשנו את מלוא מירצנו להפיכת הסיעה בכנסת למכשיר יעיל ורב-תופה בכמה וכמה כיוונים.

הכביש לא נועד למונחה

יב חברי הכנסת (ואולי כולם) סברו כי נסמך בכנסת בכמה וכמה מיבצעי-ראווה, מפעם לפעם — אך שלא תהיה לנו השפעה מעשית על העניינים החשובים, כגון התחיקה. הבסיס להנחה זו: אדם יחיד פשוט אינו יכול להתגבר על העומס העצום של מלאכת התחיקה במליאה ובתשע ועדות שונות — מטר של הצעות-חוק שכל אחת מהן מחייבת לימוד יסודי, קביעה עמה ברוח עקרונותינו וטיפול בכל התהליכים הפרלמנטאריים. החלטנו להתלבש על תפקיד זה בצורה מקצועית. לצורך זה הצטרף אלי עורך-הדין אמנון זכרונאי, המועמד הרביעי של רשימתנו, שקיבל על עצמו להקדיש לתפקיד זה את מלוא מירצו. ביקשנו עבורו מעמד של "מזכיר הסיעה", אך למעשה הוא יהיה מעין חבר-כנסת שני, בלתי-רשמי, של סיעתנו. נוסף על כך נקים ועדות-יעוץ של עורכי-דין ומומחים בשאר השטחים, שיעמדו לימיננו בתפקיד זה.

השבוע כבר נטלתי את רשות-הדיבור כדי להביע את דעת סיעתנו על חמש הצעות-חוקים פרוזאיות. בין השאר:

- תבענו, בדיון על הצעת-חוק הנוגעת לשלטים בצידי הכביש, לנסות כל שילוט כזה, גם במרחק של מאה מטר מן הכביש. הצענו להגדיל את הקנסות לעבירות חוזרות של זיהום שפת-הים על-ידי שפיכת שמנים — התופעה היוזעת לכל מתרחץ בצורת זפת הדבק לרגליים.
- עמדנו על הצורך להקים ועדות-עריירה, כדי שיוכל לפנות אליה אדם שאדמתו מופקעת לצורך בניית צומת בכביש דרמיפולסי, כדי למנוע שרירות והפליה.

בכל פעם דיברתי שתיים-שלוש דקות. בפעם האחרונה, כשנדרשתי לדעת שאני נאלץ לדבר פעמים תכופות הרבה יותר מכל שאר החברים, הרשיתי לעצמי להקדים: "אני מבקש את סליחת חברי הכנסת על כך שאני מדבר פעמים כה רבות. אני מקווה כי הבוחרים יצדפו אלי, בבחירות הבאות. כמה נציגים נוספים, כדי להקל עלי את נטל הדבור, ועליכם את נטל השמיעה." העיר השר יגאל אלון, בקול רם: "זה באמת נימוק!" (שעה קלה לפני כן איחלתי לאלון שימשיך בתפקידו כשר-העבודה, כדי שיוכל להתמסר לכבישים. שעל טיבם עמדנו — ולא רק עמדנו — תוך חגג הדוק, בשבת שעברה." על כך ענה אלון, בנאומו: "אני רוצה להודות לחבר-הכנסת אבנרי על המילים היפות שהוא אמר עלי, אם כי אני רואה לנכון להגיד לו, כאחראי לפי שעה על הכבישים, כי הכבישים מיועדים לתעבורה, ולא למנוחת פרקדן עליהם." עניתי לו בקריאה: "זוהי בדיוק גם דעתנו!"

מבוגר למוות, מבוגר להצביע!

עודנו מטפלים בהצעות-חוק של הממשלה, שקדנו על עיבוד הצעות-חוק משלנו. יש חברים המחפשים בנרות מה לומר ומה להציע. לגבינו קיימת בעייה הפוכה: יש לנו כל-כך הרבה הצעות-חוקים להגיש, שקשה לנו להחליט מה קודם למה.

אחרי שהנחתנו על שולחן-הכנסת, בשבוע הראשון, הצעות-חוק להנהגת קהרוב בכנסת, הגשתי השבוע שלוש הצעות-חוק, הקשורות זו בזו, שבאו למסד את נסיוננו העגום במערכת-הבחירות. זוהי הצעה ארוכה מאד, המתקרכת לשלושה עמודים: חוק הבחירות לכנסת (תיקון מס' 7) תשכ"א-1965. עיקריה:

- לכל בן 18 תהיה זכות-בחירה (למעשה קיים עתה מצב בו יכול להצביע רק בן 18 ועשרה חודשים).
- כל חייל זכאי להצביע, גם אם לא הגיע לגיל 18. (לפי העקרון: "אם הוא די מבוגר כדי למות למען המולדת, הוא די מבוגר כדי להצביע בעד ממשלתה.")
- כל הישראלים בחו"ל יצביעו בשגרירויות, כמו אזרחי ארץ-צורת-הברית. הימאים יצביעו באוניות.
- כל אזרח יוכל לפנות לבית-המשפט העליון בענייני בחירות, כמו בכל עניין אחר. כיום נשללת מבית-המשפט בפירוש הסמכות להתערב נגד מעשי עולה ושרירות בבחירות.
- עירעורים על יוזפים יוגשו להכרעת בית-המשפט. (כיום הן מוגשות להכרעת הכנסת — זו שנבחרה בבחירות שלגביהן יש תלונות על יוזפים).
- ההצבעה תיעשה באמצעות מכונות-הצבעה, כמו בארצות-הברית, ובכך יושם קץ אחת ולתמיד לכל פרשת היוזפים, הפסילות, הפתקים המקופלים, העיכובים בספירה, וכו'.
- לכל סיעה, גדולה קטנה, יהיה חלק בהצעות-הבחירות המ-רות ובלבד, לכל קלפי, כולל קלפיות צבאיות. (עם זאת לשרי-הבחנות, כלומר לש"ב, לפסול נציג מסוים מטעמים בטחוניים).
- הגבלת מערכת-הבחירות לשישה שבועות בלבד.
- איסור קיום כל בחירות במוסדות אחרים (הסתדרות, עיריות, וכו') בתקופה של שישה חודשים לפני הבחירות לכנסת — כדי

אנטי פועלית ואשר בנימוק זה נעשו בזמנו נסיונות למנוע את כניסתה להסתרת רות תומכת בשביתה הקוממוניסטית. זה לעמדת המפלגה הקוממוניסטית. בינתיים הודיעו הפועלים כי ישוּבו לעבוד. זה אם ההנהלה תתחייב לא לבצע פיטורי יעול בעת העברת המפעל ליבנה.

דת מעטפות בכנסיה

בכנסית העדה הקתולית בחיפה, הנקראת על שם אליהו הנביא, התנהלה ביום הראשון שעבר תפילה חגיגית. השתתפו בה שמונים בישופים, שבאו לישראל מכל רחבי העולם. ארכיבישוף העדה היותית-קתולית בישראל, ג'ורג' חכים, כיבד את האורחים בנוכחותו. לפתע נכנסו לכנסיה שלושה צעירים לבושים בקפידה. נראה היה כי באו להשתתף בתפילה. הם פשטו באולם, עברו במהירות מבישוף לבישוף, חילקו לכל ה-אורחים מעטפות סגורות. גם לחכים נמסרה מעטפה.

על מעטפות האורחים נכתב, ברוכים ה' באים לארץ הקודש", ועל המעטפה שהוגשה לחכים נכתב "הסתלק מארץ הקודש" ה' צעירים סיימו את החלוקה והסתלקו, אך המעטפות עשו את שלהן.

שם רע בעולם. חוק דקות ספורות פשט רחש באולם. עשרות ידיים רעדו, כשהחזיקו את האגרות המודפסות שנשלפו מן המעטפות. הן הכילו התקפה חריפה על הארכיבישוף חכים.

התפילה הופסקה, ומהומה שררה בכל האזרחים הרבים שמילאו את אולם התפילה לא הבינו מה דגה רחש. כאמורים וראו שמיים גילו דאגה לנוכח החיזיון שפשט על פני רועיהם הרוחניים. חכים עצמו נתקף בפיץ ברכיים, לא יכול היה להמשיך ולעמוד על רגליו.

למחרת טסו שמונים האורחים נשואי ה' פנים לחו"ל. הם נשאו עימם את רשמי ה' השמצות שניתכו על מארחם את כל פינות העולם הנוצרי, ובמיוחד אל קריית הוותיקי קאן ברומא. כעבור שעות מעטות טס גם חכים. הוא מיהר אחריהם, כדי לתקן את שמו.

אך לפני שטכ עוד הספיק להתלונן במש' טרה, קבע בבטחון כי משמציו הם קומרי

תנועת

העולם הזה-כוח חדש

מומינה את אודהיה ופעיליה להשתתף באסיפות הכינון של החטיבות האזוריות, במקומות הבאים:

תל-אביב

האספה תתקיים ביום ג', 14.12, בשעה 8.30 בערב, בבית ליגת נשים (בית החלוצות), רח' המלך ג'ורג' 37. דמי-כניסה 2 ליי, לכיסוי ההוצאות.

רחובות והסביבה

האסיפה תיערך ביום ד', 15.12, בשעה 8.30 בערב, בבית רבינוב, רחוב נורדאו 6, נס' ציונה, להכרים מרחובות, נס' ציונה וראשון-לציון.

חיפה

האסיפה תתקיים ביום ה', 16.12, בשעה 8 בערב, בבית התאחדות עולי בקובינה, רחוב פבונר 62. דמי-כניסה 2 ליי, לכיסוי ההוצאות.

באסיפות אלה יוכרו רשמית על כינון החטיבות האזוריות, ויחל ברישום חבריהם, התווה תוכנית פעולה ותיבחרנה ועדות-הביצוע של החטיבות.

ניסטים, שפעלו נגדו במיסגרת קנונית-כפרים איומה.

מסורת ישראל נעמדה על רגליה. כדי להציל את שמו של הארכיבישוף, עצרה במהירות את אחד החשודים. אך מחלקי ה' איגרות לא שתקו. הם הכחישו את שייכותם לקומוניזם, טענו כי מאחוריהם גוף נוצרי מלוכד השייד למוטדון האחזה בחיפה.

החוגים הנוצריים בחיפה תוססים בינתיים, כשחלקם התגייס לעזרת מחלקי האיגרות, הזדהה בכל ליבו עם העמדות שהועלו נגד חכים. אך חוקרי המסורה המשיכו בעבוי דתם. שקדו להכין כתב אישום נגד משמציו הארכיבישוף. הם יסתמכו על חוק חדש, שי נחקק השנה נגד השבועון המסויים: חוק לשון הרע.

הרב פורוש דבר אחר

תוק המים לישובי הנגב, השימוש באוניות ישראל להעברת ציוד מלחמתי אמריקאי לחיאטנאם, ועוד ועוד.

"הכנעני הזה..."

ל זה היה פרוזאי, לעומת השיא הקולני של השבוע: ההצעות לסדר-היום בעניין שיירת-השבט, בה מלאה תנועת העולם הזה — כוח חדש תפקיד כה מרכזי.

למעלה משמונים חברים נכחו באולם (לעומת פחות מעשרים ב' ערב לפני כן, כאשר התחכנו על הצעות-החוקים היבשות, הנוגעות לרכושם של אזרחים רבים), המתח היה גבוה. אחרי שח"כ ויקטור שביטוב (מפ"ם) נימק את הצעתו, שהשמיטה לגמרי את עניין חוקי-השבט ותיארה את השיירה כמיפגן נגד ה' קואליציה של טדי קולק בלבד, נימקתי את הצעתנו. כעדר-איה, תיארת את המאורעות על הכביש, את התכחשות המשטרה לה' בתה, ואת הפעלתה למען האינטרסים הקואליציוניים של לוי אשכול.

הסכמתי מראש כי הצעת מפ"ם והצעתנו שלנו תועמדה להצבעה ביחד. כך זכינו לעשרה קולות (ובכללם הסיעות הקומוניסטיות). לאחר-מכן בא תורו של ח"כ מנחם פורוש, שפתח מיד בהתקפה אישית ארסית על סיעתנו ועלי אישית ("הכנעני הזה... חבר הכנסת הזה... הוא עוד לא הספיק לחמם את הכסא שלו בכנסת, וכבר הוא מארגן פרעות..."). הוא לא הזכיר את שמי, כדרוש לפי התקנון, כי אני "דבר אחר".

ההשמצות גרמו לקריאות-ביניים חריפות. יכולתי לבקש את מחיקתן מן הפרוטוקול, אך הודעתי ליו"ר הישיבה שאני מחתר על כך. לכבוד תיחשבה לנו. אחרי דבריה-השובה של שר-המשטרה, שמצא לנכון להגיש את התפקיד המרכזי של אנשי העולם הזה — כוח חדש בשיירה (תוך ציון שח"כ שביטוב הסתלק לפני תחילתה, ותמיהה מדוע הוא עכשיו קיצוני יותר), בא תורה של חרות. היא השיגה את רשות הדיבור בדרך היחידה האפשרית במקרה כזה — על-ידי בקשה להעביר את ההצעות לוועדה (כלומר, שידונו בהצעות באחת מהוע' דות הכנסת, תחת להוריון מסדר-היום, כבקשת הממשלה, או לדון בהן במליאה, כבקשתנו).

אליהו מרידור לא נבדל בהרבה מהרב פורוש. הוא השמיץ את משתתפי השיירה אישית, בצורה גסה ביותר ("רודפי פרסומת... מחפשי כותרות בעתונים ובשבועונים...") ויכול היה לדבר גם בשם אגודת-ישראל. בכל זאת העמיד — שלא בכונה — את הרב פורוש במצב-ביש.

כי מרידור הציע להעביר להעדה את כל שלוש ההצעות — של שביטוב, שלי ושלי פורוש. אבל פורוש לא רצה שידונו בהצעתנו. הוא לא רצה כלל בבירור העניין. לכן עשה מעשה שגרם לצחוק כללי: הוא הצביע נגד העברת ההצעות לוועדה. כלומר, למעשה: גם למען הורדת הצעתו שלו עצמו מסדר-היום.

● נסתיים שבוע ראשון של עבודה מעשית בשני הישגים: הכרחנו את מפ"ם לנקוט עמדה הרבה יותר קיצונית מכפי שהיתה נוקטת אחרת. הכרחנו את עסקיניה-הדת להצביע נגד עצמם. כן ירבו.